

LONDENSCH E INDRUKKEN.

HOUDT U BIJ HOUT

door

Dr. W. HUENDER.

(Overgenomen uit „Hout”, 16e jaarg. No. 16.)

Dinsdag, 31 Maart 1936... de Tweede Internationale Conferentie voor de propaganda van houtverbruik neemt een aantvang in de fraai met hout afgetimmerde vergaderzaal van de Londensche Kamer van Koophandel in de City. Honderd gedelegeerden van 21 landen uit Europa en Amerika. Zijn er ook houtkoopers? Met een lantaarntje zijn zij te zoeken. Er zijn er uit België; er zijn er uit Engeland; er is er één uit Nederland. Overigens bestaat de conferentie uit ministers, professoren, houtvesters, ambtenaren, consuls. Hoe komt dit?... Waar zitten die houtkoopers eigenlijk? Dat komt, omdat men dat propageeren voor houtverbruik in drie deelen moet splitsen. Men heeft de belangen van het boschwezen, men heeft de belangen om uit hout nieuwe producten te maken (houtgas, houtsuikers, brandstof, kleding) en men heeft ten slotte de belangen, die er voor strijden om te zorgen, dat hout zijn plaats onder de materialen behoudt. Deze drie belangen loopen in verschillende landen dooreen; in Nederland is juist de strijd ter verdediging een strijd van allereerste grootte.

Wat bood deze conferentie nu aan Nederland om leerling uit te trekken in zijn strijd tegen de verdringing van geveens door andere materialen? De uitwisseling van gegevens van de landen onderling bracht hier en daar interessante punten aan den dag. In Oostenrijk heeft men op het gebied van „Grossholzbauten” wat bereikt en propageert men daarmede, in Duitschland propageert men hout op basis van den slagzin „Blut und Boden”, in Polen doet men tot dusver niets „omdat het nog steeds niet noodig was”, maar is men nu ook aangevangen. In Frankrijk en Italië doet de staat het werk; in Zwitserland heeft de staat een groot aandeel er in. In Engeland daarentegen ziet men een vereeniging zuiver van houtkoopers, die vereenigd zijn in een eigen organisatie: The Timber Development Association met ongeveer 600 leden, die in verhouding van hun omzet contributeeren en die van de naar Engeland hout exporteerende landen Rusland, Finland, Zweden, Canada en U.S.A. financiële steun voor hun werk ontvangen.

Wat doet de T.D.A. in Engeland nu ter bevordering van het houtverbruik?

Men heeft daar allereerst een *informatiebureau* ingericht in de Chamber of Commerce te Londen, waar over elke vraag op dit terrein inlichtingen worden verstrekt. Men heeft zich er op toegelegd „to create a wood atmosphere”; men heeft een „*Dictionnary of Wood*” uitgegeven, waarvan in drie weken 8370 exemplaren zijn verspreid aan architecten, ambachts- en nijverheidsscholen. Daarin staan ettelijke houtsoorten opgenomen, met hun omschrijving, aard en doeleinden, waartoe zij wel en waartoe zij niet geschikt zijn. Men adverteert in de landbouwpressen voor boeren houtverbruik; men heeft een lijst van 600 boeren ter inlichting over wat men van hout kan maken en hoe het moet worden aangewend en geconserveerd. Men geeft een maandblad „*Wood*” uit (12 sh. per jaar) ter dikte van het Kerstnummer van de *Graphic*; de eerste uitgave van 200.000 exemplaren was in tien dagen uitverkocht.

Men houdt voordrachten om de opvoeding voor hout te bereiken. Men voedt eerst den houthandel zelf op; men geeft een 3-jarigen cursus met diploma speciaal voor architecten, bouwers, spoorwegingenieurs e.d. Een van de resultaten van dien cursus was, dat een postbeambte, die er was geweest, de T.D.A. inlichtte, dat de P.T.T. 360.000 telegraafpalen in ijzer wilde oprichten in een bepaald deel van Engeland; door de bemoeiingen van de T.D.A. is er alle reden om aan te nemen dat het hout wordt: waarde £ 180.000!! Men heeft over alle houtsoorten beschikbaar korte lezingen met feitelijk inhoud over een bepaalde houtsoort, die op aanvraag verstrekt worden b.v. voor lezingen.

De Technical Director houdt onafgebroken lezingen, waar hij daartoe maar gelegenheid kan vinden.

Men draait in 500 bioscopen een film over „Hout” passend voor het groote publiek.

Men heeft een prijsvraag uitgeschreven voor een houten huis ter waarde van £ 800.— en voor één ter waarde van £ 350.—. De inzendingen worden gebruikt voor tentoonstellingsdoeleinden. Er kwamen 200 antwoorden binnen: 200 architecten lieten zich met het vraagstuk „houten huis” in!!

Men houdt zich in drie comités van de T.D.A. bezig met „researchwerk”. De comité's bestudeeren 1°, bouw in het algemeen; 2°, scheepsbouw; 3°, spoorwegwagons.

Men heeft een prijsvraag uitgeschreven voor een passend verhaal over hout (*Romance in wood*); 600 antwoorden kwamen binnen.

Men heeft kans gezien om de pers voor het vraagstuk te interesseeren. Het diner van de laatste conferentie was door

25 journalisten bezocht, die daar zeker niet de slechtste plaatsen hadden.

De perspublicaties worden niet door de T.D.A. zelf geschreven, men verstrekt de feiten en laat de samenstelling van de „story” over aan een persman, die beter weet hoe men het publiek bereikt. Daarom ziet het „T.D.A.-bulletin”, dat maandelijks wordt verspreid er uit als een Amerikaanse courant!!

Wat zit hier nu voor Nedeland in? Zeer zeker niet: niets! Men kan van meening verschillen over de vraag of elk in Engeland aangesneden onderwerp ook voor Nederland van toepassing is; men hoede zich voor klakkelooze overneming in één land, van wat elders is geprobeerd, maar men mag toch niet de oogen sluiten voor het belang van deze vraagstukken. Wie weet, dat het verwarmen van een met hout betimmerd vertrek de helft van den tijd neemt, dien het kost om een met behang aangekleede kamer van denzelfden inhoud te verwarmen? Ieder, die twee zulke vertrekken in zijn huis heeft; verder niemand, omdat het hun niet verteld is!! De man, met de twee vertrekken in zijn huis, beaamt het onmiddellijk als men hem er op wijst.

In Nederland moeten wij dus ook iets doen; iets, dat het behoud van het typisch voor ons land geldende, ons nader brengt tot ons specifiek Nederlandsche doel.

Hopenlijk is er binnenkort gelegenheid om daarop terug te komen. Maar intusschen? Intusschen dient ieder, die met hout te maken heeft zijn eigen houtpropagandist te zijn. Ieder, die — om het met den Technical Director van de T.D.A. te zeggen — de R.A.I. bezoekt moet er zijn gezelschap op wijzen hoeveel warmer een houten binnenafwerking van een auto is dan een stalen, een notenhouten dashboard gesteld tegenover een geschilderd stalen wint het beslist, zelfs al kost het dan iets meer.

Zegt niet, dat dit maar kleinigheden zijn. De groote dingen bestaan uit kleinigheden. Via het houten dashboard komt men naar de houten tennishal (Weenen: 1292 m² oppervlakte, in drie weken gebouwd).

Ook hier!

Houdt U bij hout!